

Skulpturala bedragare

Marina Jonssons utställning "In-Perfect"

Vid första anblick får jag intrycket av att jag står bland helt vanliga bruksföremål. Föremål som man finner i vilken dekorationsbutik som helst. Det är vitt och fräscht. Jag tittar en extra gång på pappret som listar de skulpturala objekten i högbränt porslin som ställts ut. *Vas, Ljusstake, Skål, Behållare, Lykta, Flaska*. Det som jag trodde skulle vara titlar på skulpturala konstverk tycks bara vara klargörande av vad det är för föremål. Men så ser jag något på listan som sticker ut, *Filur*.

Marina Jonsson är en konstnär som befinner sig i gränslandet mellan design och konst. Nu är hon aktuell med utställningen "In-Perfect" på Drejeriet i Östersund. När jag träffar Jonsson på utställningen förklarar hon att det inte är bruksföremål utan konstobjekt jag har framför mig. Vilket får mig att återvända till de verk som enligt listan titulerats som; *Filur, Filur* och *Liten filur*.

En filur avser en opålitlig person eller en listig bedragare. Nästan varje objekt på utställningen skulle kunna betraktas som en filur, en bedragare som utger sig för att vara något som det kanske inte är. Men kan någonting verkligen vara? Vad innebär det att något är eller inte är något? Jonssons utställning bjuder upp till något underbart postmodernistiskt. Jonsson säger att det är en sak men jag ser något annat. Detta framhäver en av det postmoderna tänkandets stora insikter, nämligen dess anti-essentialism. Essentialismen är föreställningen om att det finns vissa specifika egenskaper hos varje objekt och att det är dessa egenskaper som ger objektet dess identitet. Vad är det då som gör någonting till en vas? Kanske skulle man säga att en vas är något man har blommor i. Men då skulle ju även en rabatt eller en trädgård vara en vas. Kanske säger man då att en vas måste vara cylinderformad. Men det finns ju en massa vaser som inte är cylinderformade. Dessutom är ju även rör, dricksglas, skorstenar och brunnar cylinderformade, och de är ju inte vaser. Ett objekt kan således inte få sin identitet genom en specifik egenskap utan får den genom dess relation till en rad andra ting. Så vad är det då som gör något till konstobjekt respektive bruksföremål? Frågan lämnas öppen.

Dessa tankar visualiseras och konceptualiseras i Jonssons utställning och de verk som presenteras, särskilt i filurerna. De vita skulpturala objekten som byggts upp lager för lager. Det ena segmentet kopplas till det föregående och tillsammans sträcker de ut sig, färdas uppåt i rummet. De vittnar om en ofixerad, böljande process. Till slut tycks innehållet bli för mycket och kollapsen är stundande. Objektet är på väg att vecklas in emot sig själv. Detta gör att perfektion aldrig riktigt kan uppnås eftersom det förutsätter ett slutgiltigt mål, blivandet ska fixeras till ett 'är'. Allt befinner sig i en ständig process. Och utan slutgiltigt mål, en tillvaro av ett bestämt 'är', så är objekten, inklusive människan, dömda att befinna sig i ett stadie av 'In-perfection'.

Marina Jonssons utställning "In-Perfect" kan ses på Drejeriet i Östersund fram till den 25/10 och den är väl värd ett besök.

Text och foto: Freddie Ross

Volym 2020-10-13

VOLYM

Presentation av skribent: Freddie Ross, född 1985. Har en kandidatexamen i kulturvetenskap, med inriktning konst och filosofi och en masterexamen i kultur och mediegestaltning, båda vid Linköpings universitet. 2019 debuterade han med boken *Grymhetens konst - Etiska reflektioner kring kontroversiella konstverk*. Ross arbetar som frilansande skribent och konstnär. Främst skriver han för Länstidningen Östersund och för Volym sedan 2017. Hans konstnärliga skapande, som främst består av analog kollageteknik kan ses och följas på Instagram: [alfred.art](https://www.instagram.com/alfred.art)